

[Aksel Larsen.]

der er en fornuftig Mening i disse Udtalelser, saa maa det være den, at der i Danmark og at der i denne Sal findes Folk, som intet andet er end Agenter, der staar under Kommando af en anden Stat.

Jeg anmoder det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch om ikke at blive ved forblommede Udtalelser, men fortælle os, hvilken anden Stat det er, det ærede Medlem beskylder for at underholde Agenter i dette Land eller for at have Folk her i denne Sal, som kun handler efter Direktiver fra denne Stat og efter dens Kommando. Naar vi har faaet denne Besked, er der maaske Mulighed for, at vi kan komme til en fornuftig Diskussion om mange Problemer. Jeg anmoder altsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch om at fortælle, hvilken anden Stat han sigtede til med de Udtalelser, han fremkom med her.

Man kan naturligvis hævde, at den Politik, jeg gør mig til Talsmand for, dog ogsaa er en Politik, der gaar ud paa Danmarks Neutralitet, fordi jeg siger, at vi skal holde Danmark uden for denne Krig. Jeg har ikke noget imod det, men jeg har noget imod, hvis man forsøger at identificere den Neutralitetslinie, jeg og mit Parti forfægter, med den Neutralitetslinie, som forfægtes fra andet Hold, eller som Danmark praktiserede f. Eks. under den sidste store Krig. Jeg husker den Politik saa udmærket godt. Den gik ud paa, at Danmark skulde gøre, hvad det kunde for at forlænge Krigen gennem saa store Leverancer som paa nogen Maade muligt til samtlige de krigsførende Magter, og den var ingen Hindring for, at Overklassen herhjemme kun rettede sig efter eet Hensyn, Hensynet til egne Profitinteresser, og derved dels bragte Danmarks Forsyninger i Fare, skabte en Vareknaphed herhjemme, som ikke var nødvendig, dels bragte Danmarks Neutralitet i Fare ved den direkte uneutrale Maade, hvorpaa megen Handel med de krigsførende Magter blev drevet. Hele denne Politik under den sidste Krig bragte Landets Neutralitet i Fare. Den bidrog til at forlænge Krigen, for saa vidt som den satte forskellige krigsførende Magter i Stand til at føre Krig længere. Den skabte Dyrtid herhjemme, den berigede Kapitalisterne, og den var ikke langt fra at efterlade Danmark som et Fattighus, da Krigen var forbi.

Jeg skal tillade mig for at anskueliggøre, hvad jeg mener, at tage Søfolkene som Eksempel. Det er jo aktuelt, fordi der var flere, der havde travlt med at tale bevægede Ord om Søfolkene i Gaar. Højest op

kom det ærede Medlem Hr. Broesen, der var meget taknemmelig for Søfolkene Heltegerninger under deres Arbejde paa at holde Danmarks Forbindelse med Omverdenen i Orden og endogsaa gik saa vidt, at han foreslog, at Regeringen skulde gøre noget for Søfolkene, f. Eks. ved en Hædersgave til de torpederedes efterladte.

Vi husker disse Toner fra den sidste Krig. Der var ingen Ende paa de gode Ord, der taltes til Danmarks Søfolk under den sidste Krig, ingen Ende paa de Løfter, man gav dem om, hvad der skulde ske efter Krigen. Det var Ord, der var lige saa kønne, og Løfter, der var lige saa vidtrækkende som dem, f. Eks. det indiske Folk har faaet for et Par Dage siden: at naar Krigen er afsluttet, kan man tale om eventuelt at opfylde dets Fordringer. Ja, man lovede under sidste Krig de danske Søfolk, at de ikke skulde blive glemt. De sejlede i minefyldte Farvande, og Hundreder af dem dræbtes ved Torpederinger eller Minesprængninger. Takket være deres Heltemod og Offervilje skovlede Kapitalisterne herhjemme fantastiske Formuer ind. Skibsfartsselskabernes Aktionærer kunde aarligt hente 50, 100 eller 150 pCt. i Dividende. De malkede Selskaberne efter bedste Evne, saa Kassen var tom ved Krigen Afslutning, og da Krigen var sluttet og man skulde til at opfylde de Løfter, man havde givet Søfolkene, indfri de Veksler, der var udstedt under Krigen, saa gjorde man det paa den Maade, at man fratog Dæksfolkene den treskiftede Vagt og gav dem 84 Timers Arbejdsuge, man nedsatte Bemandingen af danske Skibe og skabte Arbejdsløshed blandt Søfolkene; man skar deres Lønninger brutalt ned. Den positive Side af Sagen bestod i, at man stillede opfiskede uskadeliggjorte Miner op i Danmarks Havnebyer med Indskriften: Giv en Skærv til torpederede Søfolks efterladte — hvorpaa man efter nogle Aars Forløb ved en almindelig Indsamling rejste et Granitmonument paa Langelinie, hvor Navnene paa de torpederede Søfolk er indhugget. Det fik Danmarks Søfolk ud af de mange kønne Løfter, der blev givet dem under den sidste Krig, og det er et Symbol paa, hvad Danmarks Arbejderklasse fik ud af Kapitalisternes saakaldte Neutralitetspolitik og deres fantastiske Fortjenester under den sidste Krig.

Derfor vil jeg benytte Lejligheden til at sige, at denne Politik vil vi ikke være med til, og vi tror ikke, at Danmarks Arbejderklasse vil godkende den. Vi har ikke noget imod de kønne Ord om Søfolkene. Fortsæt bare med at tale om dem, men gør noget,